

СКЛАДИ КОМАНД:

«ГАЛИЧИНА» (Дрогобич)	«Старт» (Ульяновськ)
№ . . Коваленко Олександр (1971)	№ . . Оленев Костянтин (1961)
№ . . Гончаров Михайло (1958)	№ . . Уточкін Борис (1960)
№ . . Войтюк Олександр (1965)	№ . . Ільїн Віталій (1957)
№ . . Мінібаєв Марат (1966)	№ . . Крутських Володимир (1963)
№ . . Мокрицький Юрій (1970)	№ . . Лесун Олександр (1967)
№ . . Седих Анатолій (1970)	№ . . Прокопенко Олександр (1965)
№ . . Янович Олександр (1961)	№ . . Садиков Раїс (1965)
№ . . Безсмертний Анатолій (1969)	№ . . Харьков Вячеслав (1965)
№ . . Волошин Ярослав (1970)	№ . . Гусєв Сергій (1966)
№ . . Лішніков Валерій (1964)	№ . . Долбая Нестор (1969)
№ . . Толочко Роман (1968)	№ . . Макаров Валерій (1961)
№ . . Бондарчук Василь (1965)	№ . . Міначов Наїль (1964)
№ . . Головань Олег (1971)	№ . . Сергєєв Альберт (1967)
№ . . Кухлевський Володимир (1959)	№ . . Чабай Олександр (1957)
№ . . Міргалімов Фаїль (1957)	№ . . Чекунов Вячеслав (1962)
№ . . Фурсов Володимир (1970)	№ . . Бурков Ігор (1963)
№ . . Шулятицький Юрій (1970)	№ . . Бучін Олексій (1973)
	№ . . Бучін Сергій (1967)
	№ . . Мішин Володимир (1963)

Головний тренер — В. П. ТЕЛІНГЕР
 Начальник команди — В. В. ПЕСТОВ
 Тренер — О. А. ЧЕРНОВ

Головний тренер — О. П. КОРОЛЬОВ
 Начальник команди — В. М. ПИЩУЛІН
 Тренер — В. П. ДЕНИСОВ.

Рахунок матчу: 2:0 (1:0)

Автори голів: *Шулятицький, Міргалімов, 73-є пен*

Судді:

Відповідальний за випуск І. ГЛАВАТИЙ

Програмку підготували — М. ДМИТРОЦА, В. МАЦІВ.

У програмці використані матеріали В. Коникова (Ульяновськ).

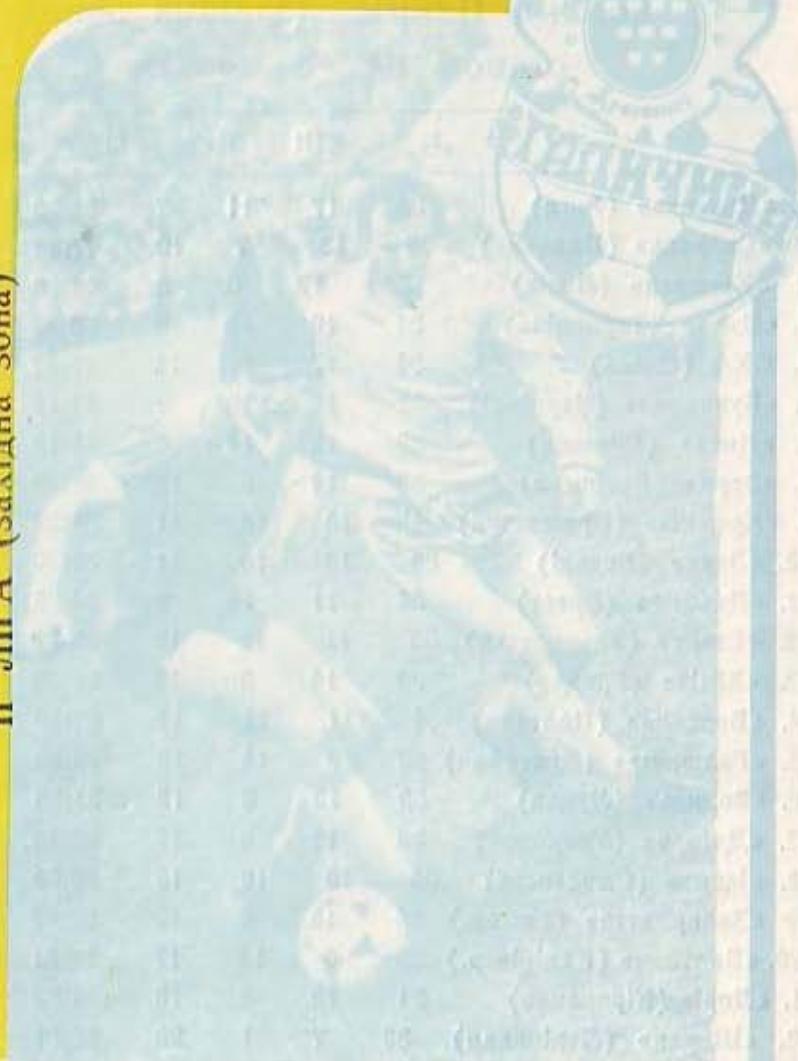
Ціна 30 коп.

Дрогобичська міська друкарня, 1990 р. Зам. № 3464—250.

Стадіон «Кранобудівник»

ЧЕМПІОНАТ СРСР

II ЛІГА (західна зона)

«ГАЛИЧИНА»
 (Дрогобич)

8

«СТАРТ»

ОКТ
 жовтня 1990 р.

(Ульяновськ)

Початок о 16 год.

ТУРНИРНА ТАБЛИЦЯ

команд II ліги (західна зона)

станом на 8 жовтня

	Г	В	Н	П	М	Очки
1. «Даугава» (Рига)	35	17	11	7	53:29	45
2. «Спартак» (Нальчик)	35	18	7	10	47:32	43
3. «Карпати» (Львів)	33	17	8	8	44:26	42
4. «Нива» (Тернопіль)	34	16	10	8	50:37	42
5. СКА (Одеса)	34	17	6	11	47:27	40
6. «Буковина» (Чернівці)	32	15	10	7	42:19	40
7. «Нива» (Вінниця)	33	13	14	6	43:18	40
8. «Зоря» (Луганськ)	35	14	8	13	49:39	36
9. «Кремін» (Кременчук)	34	13	10	11	33:29	36
10. «Зоря» (Бельці)	34	13	10	11	39:40	36
11. «Динамо» (Брест)	34	11	14	9	34:25	36
12. «Старт» (Ульяновськ)	35	11	12	12	25:29	34
13. «Хімік» (Гродно)	34	14	5	15	39:39	33
14. «Ворскла» (Полтава)	34	11	11	12	33:35	33
15. «Галичина» (Дрогобич)	33	9	14	10	36:30	32
16. «Волинь» (Луцьк)	33	12	6	15	31:38	30
17. «Дніпро» (Могильов)	35	12	6	17	38:48	30
18. «Іскра» (Смоленськ)	35	10	10	15	39:50	30
19. «Закарпаття» (Ужгор.)	35	10	6	19	37:57	26
20. «Балтика» (Калінінгр.)	35	6	12	17	26:51	24
21. «Лорі» (Кіровкакан)	31	10	3	18	24:53	23
22. «Ширак» (Ленінакан)	33	7	1	25	23:81	15

НАСТУПНИЙ МАТЧ В ДРОГОБИЧІ

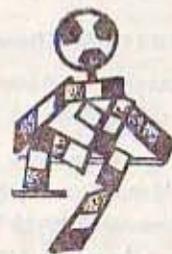
11 ЖОВТНЯ, ЧЕТВЕР

«ГАЛИЧИНА»
(Дрогобич)

«СПАРТАК»
(Нальчик)

ВПЕРШЕ

НА ЛЬВІВЩИНІ

У спортивному житті Ульяновська провідна роль належить хокею з м'ячем. Місцеві хокеїсти вважаються досить відомим колективом в країні. Але і футбол там має давні традиції. Ще на початку 20-х років, коли проводилась перша губерньська олімпіада, в ній брали участь футбольні команди всіх повітів. Зрілу майстерність демонструвала і команда залізничників, яка в 1924 році виграла першість Московсько-Казанської залізниці.

З року в рік зростала футбольна майстерність, накопичувався досвід, збільшувалась кількість команд. Футбольне життя в області не вщухало навіть у суворі роки війни. В 1947 році відбувся дебют ульяновського «Торпедо» на всесоюзній арені. Торпедівці фінішували п'ятими в другій групі (I зона РРФСР). Наступний успіх приходить до волжан лише через десять років. Місцеве «Динамо» виграє чемпіонат ЦР «Динамо» (перемога у фіналі над московськими одноклубниками — 4:3) і отримує право грати в класі «Б».

Ось імена тих, хто дав Ульяновську пугівку у великий футбол: В. Саботницький, В. Ляцєйко, М. Волков, М. Господчиков, Г. Лосєв, М. Мішин, С. Едукар'янци, О. Ніколаєв, М. Медведєв, А. Пархута.

Так була вперше відкрита нова сторінка в історії ульяновського футболу. Дебют виявився невдалим — 15 місце серед 16 колективів.

Наступного року спортивну честь міста було довірено захищати «Спартак», який протягом трьох сезонів виступав без особливого успіху. Команда демонструвала нерівну, із зривами, деколи відверто безвольну гру. І тому в 1962 році спар-

таківців замінила «Волга», яку очолив В. Михайловський.

Починаючи з 1965 року, справи ульяновських футболістів пішли значно краще. Через два роки «Волга» відмінно провела зональні змагання, перемогла у півфінальному турнірі і вийшла в фінал. У турнірі, який проходив в Махачкалі, наші гості перемогли іжевський «Зеніт» (4:0), футболістів Чити (3:1), спартаківців Йошкар-Оли і Кисловодська відповідно з однаковим рахунком (1:0), зіграли вничю з місцевим «Металургом», програли господарям-динамівцям (0:3) і астраханському «Волгарю» (0:1). Поступившись першим місцем махачкалінцям, «Волга» стала другим призером чемпіонату Росії. Ось, хто захищав честь команди в цей пам'ятний для ульяновців сезон; воротарі — В. Петров і В. Гостеев, захисники — В. Монахов, В. Дорофеев, М. Маслов, В. Коркін, півзахисники — В. Текієв, М. Акчурін, В. Абрамов, Є. Кузнецов, нападаючі — Н. Фасхутдінов, М. Мішин, Б. Кияйкін, В. Грощенко.

Перший сезон в другій групі класу «А» склався для «Волги» невдало. Не добились наші гості суттєвих результатів і в наступних сезонах, команду лихоманило, вона виступала нерівно, приносила багато клопотів своїм прихильникам. Якщо об'єктивно дивитись на речі, то «Волга» в ту пору переживала час омолодження, зміну поколінь, які не могли пройти безслідно і не вплинути на результати виступів. Відсутня в команді була і належна матеріальна база, колектив вимагав підтримки та уваги з боку спортивних керівників, але замість конкретної допомоги було прийнято рішення: команду розформувати. І лише через десять років ульяновські футболісти знову, вже втретє, з'явилися на всесоюзній арені. Рішенням Спорткомітету СРСР, команда «Старт», яка представляє Ульяновський авіаційно-промисловий комплекс, була включена до другої ліги.

Останніми роками (1986—1988) «Старт» не дуже тішив своїх уболівальників, але, дякуючи минулорічному шостому місцю і тим непередбаченим обставинам, в зв'язку з відмовою ряду команд, ульяновці в останню мить опинились у буферній перехідній зоні.

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО...

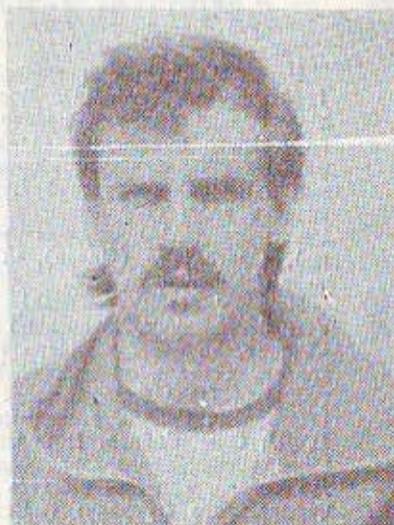
Олександр Петрович Корольов народився в 1953 році. Виступав за команди Ульяновська, Ставрополя, Оренбурга, Куйбишева. В «Старті» з 1986 року, головним тренером з 1989 року.

...Дебют футболістів Ульяновська в чемпіонатах країни відбувся 16 травня 1947 року, коли місцеві торпедівці перемогли казанське «Динамо» — 1:0. М'яч забив Л. Алексеев.

...З командами Ульяновська працювали відомі тренери Ф. Козловський, С. Леута, В. Куров, В. Михайловський, М. Мішин.

...Вихованці ульяновського футболу М. Мішин, М. Акчурін, М. Фокін виступали за колективи вищої ліги.

... На стику 1960/70 років деякі гравці з успіхом виступали в двох видах спорту: футбол і хокей з м'ячем. В. Монахов, В. Дорофеев, Б. Кияйкін, А. Рускін, Г. Перфільєв, В. Куров були основними гравцями «Волги» взимку і літом.

На фото: Лідер атак «Старту» — Володимир МІШИН.

«СТАРТ» - 90

Підготовку до нового сезону ульяновські футболісти почали з середини минулого року. Всі гравці пройшли медичне обстеження, а потім приступили до тренувань. Після Нового року команда виїждила на тиждень до Алма-Ати, на перший, так би мовити, відновлювальний збір. Потім після короткочасного відпочинку вдома відбули в Узбекистан на учбоно-тренувальну базу в Кібраях. Там провели два товариські матчі з місцевими командами і в обох перемогли. Наступний етап підготовки проходив в Сочі, де волжани основну увагу зосередили на контрольних матчах. «Старт» переміг спартаківців з Костроми і «Актюбінцевь

(1:0; 1:0), з торпедівцями Армавіра і курським «Авангардом» зіграв вничью (1:0; 0:0), і поступився сімферопольській «Таврії» (0:1). Зміни в складі наших гостей незначні. Вибув лише В. Шальнев, який перейшов на тренерську роботу. Запрошені Н. Долбая (із СКА-Куйбишев), В. Євсін (з Оренбурга), А. Аліков (з Тольятті), але двоє останніх після першого кола вибули з команди. Вже в ході чемпіонату-90 до складу волжан дозаявлені: С. Гусев (з Нафтокамська), В. Чекунов (з «Текстильника» Камішини) і брати О. і С. Бучіни. Сергій, до речі, виступав за «Крила Рад» (Куйбишев), «Іскру» (Смоленськ);

(2) З ІСТОРІЇ АРМІЙСЬКОГО КЛУБУ

Переможний виступ молодіжної команди Львова восени 1953 року на турнірі у Москві в значній мірі сприяв появі у Львові команди майстрів. Після чотирьохрічної перерви в місто повернувся великий футбол: рішенням Комітету по фізичній культурі і спорту при Раді Міністрів СРСР команді ОБО (окружний Будинок офіцерів) було надано місце в класі «Б». Арміївців включили у третю підгрупу, де виступали такі досвідчені колективи як «Шахтар» (Сталіно), «Металург» (Одеса), «Торпедо» (Сталінград), «Спартак» (Ужгород) та інші.

Початку сезону львівські уболівальники чекали з великим нетерпінням, інтенсивно працювала відома футбольна «бджка», де завжди можна почути свіжу інформацію, яка згодом, ставала офіційною. Так, підтвердилось чутки, що тренером ОБО буде відомий форвард ЦБЧА Олександр Григорович Гринін, з ним їде до Львова другий воротар ЦБЧА Олег Бобков. В колективі арміївців поряд з напруженими тренуваннями проходить і процес комплектування. До складу команди влилась велика група вихованців закарпатського футболу: Й. Беца, С. Горват, В. Калуж, Е. Кеслер, В. Кулеша, Е. Цицей та інші.

Дебют відбувся 18 квітня в Кишиневі. Матч львів'ян з місцевим «Буревісником» закінчився безрезультатно — 0:0. Через три дні арміївці виступають в Одесі проти «Металурга». Знову нічия — 1:1. Рахунок голам в чемпіонаті СРСР відкрив М. Дудкін. І ось нарешті ОБО виступає в себе вдома, перед своїми земляками. 27 квітня вони приймають своїх київських одноклубників і перемагають — 1:0.

Цей єдиний м'яч провів Е. Кеслер. Але розвинути успіх не вдалося: 1 травня арміївці на своєму полі зустрічаються з «Шахтарем» (Сталіно) і програють — 1:2. Дуже багато клопоту захисту господарів завдав вправний нападаючий Іван Бобошко, впевнено діяв воротар донбасівців Віктор Чанов (батько Вячеслава і Віктора Чанових). І в наступних матчах гра в Львові не клеїлась, явно бракувало турнірного досвіду, в чотирьох зустрічах набрано лише два очка.

Переломним для арміївців став матч проти краснодарського «Нафтовика», який відбувся у Львові 6 червня. В складі ОБО після великої перерви з'явився улюбленець місцевої публіки Мирослав Турко. Його блискуча гра надихала товаришів по команді до розкутості і впевненості. Цю зустріч наші земляки виграли — 2:1. Через тиждень було подолано сталінградське «Торпедо» — 2:0. І колектив поступово знайшов свою гру, почалось буденне турнірне життя.

В цьому ж році арміївці стартували в змаганнях на Кубок СРСР. Перший матч відбувся 24 серпня у Львові проти запорізького «Металурга». Перемогли господарі — 3:1. Виграли львів'яни і у наступного суперника — представника класу «А» «Крила Рад» (Куйбишев) — 3:2. Але на наступному етапі несподівано поступились московському «Хіміку» — 0:1.

Взагалі, сезон — 54 можна сміливо назвати вдалим для ОБО. Сьоме місце серед 12 команд — зовсім непогано для дебютанта.

В 1955 році арміївський клуб знову завершив на сьомому місці, але вже серед 16 колективів. В команді відбулися зміни. В ЦБРА було переведено Й. Бецу, який згодом стане гравцем збірної СРСР. Натомість в ОБО перейшли В. Щербаков (з ростовського «Торпедо»), І. Зайцев (з московського «Локомотива»), А. Марков (з лєнінградського «Зеніта»), П. Зацепін (з харківського «Локомотива»), закарпатці Ю. Сусла, В. Турянчик, Г. Сайлер, Й. Міраї. Завершив виступи М. Турко, який став помічником О. Г. Гриніна в тренерській роботі.

Доробок львів'ян в сезоні — 55 такий: 13 перемог, 6 нічій, 11 поразок, різниця м'ячів 47—40, 32 очка. Слід виділити яскраві перемоги арміївців в цьому сезоні над харківським «Локомотивом» — 6:3, одеським «Харчовиком» — 3:0, ризькою «Даугавою» — 6:1. А в матчі на Кубок СРСР львів'яни поступились своїм київським одноклубникам — 0:2.

СЬОГОДНІ ЗУСТРІЧАЮТЬСЯ:

«Лорі» (Кіровоград) — «Буковина» (Чернівці)
«Ширак» (Львів) — «Нива» (Вінниця)
СКА (Одеса) — «Нива» (Тернопіль)
«Зоря» (Бельці) — «Карпати» (Львів)
«Динамо» (Брест) — «Даугава» (Рига)
«Хімік» (Гродно) — «Іскра» (Смоленськ)
«Волинь» (Луцьк) — «Спартак» (Нальчик)
«Галичина» (Дрогобич) — «Старт» (Ульяновськ)
«Зоря» (Луганськ) — «Кремінь» (Кременчук)
«Дніпро» (Могильов) — «Ворскла» (Полтава)